

War on Drugs

De War on Drugs is mislukt. De Global Commission on Drug Policy, een denktank die in het leven werd geroepen door voormalige presidenten van Mexico, Brazilië en Columbia, stelde het deze week nog maar eens vast.

Het is goed als een commissie van wijze mannen en vrouwen zo nu en dan bevestigt dat gras groen is en water nat.

De commissie pleit voor decriminalisering van drugsgebruikers en legalisering. Alleen zo kan volgens haar de macht van de drugsmaffia worden ondermijnd en kunnen overheden de gezondheid en veiligheid van burgers verzekeren.

De War on Drugs is vijftig jaar aan de gang (als je hem laat beginnen in 1961, met de VN Single Convention) of veertig jaar (als je het officiële uitroepen van de 'oorlog' door Richard Nixon als startpunt neemt). Het was in elk geval een mooi moment voor een evaluatie.

Voormalig VN-chef Kofi Annan zat in de commissie, evenals ex-NAVO-baas Javier Solana (68), Paul Volcker (83), voormalig voorzitter van de Amerikaanse Centrale Bank, schrijver Mario Vargas Llosa (75), de voormalige Zwitserse presidente Ruth Dreifuss (71), de Amerikaanse bankier John Whitehead (89) en George Schultz (90), minister van Financiën onder Nixon en

van Buitenlandse Zaken onder Reagan.

Wijsheid komt met de jaren - zakenman Richard Branson (59) was een van de jonkies in de commissie. Het is spijtig dat machtige mannen vaak pas tot vruchtbare inzichten komen als ze geen macht meer hebben.

De War on Drugs heeft landen ontwricht, drugs-

baronnen tot de rijkste mensen ter wereld gemaakt, tienduizenden slachtoffers geëist en inmiddels vele honderden miljarden dollars gekost. Het aantal drugsgebruikers is wereldwijd toegenomen. Dus dat mag je inderdaad wel een totale mislukking en een forse nederlaag noemen.

In het rapport wordt Nederland als een positieve uitzondering genoemd. Wij gaan hier volgens de commissie - zonder Nederlanders - relatief verstandig om met drugs.

Ik las in het rapport nog niks over de wietpas van minister Opstelten, dus kennelijk was dat lumineuze idee nog niet tot de commissie doorgedrongen. Met de wietpas wil Opstelten de overlast van coffeeshops beperken.

De roep om beëindiging van de War on Drugs en legalisering wint aan momentum, maar in Nederland beginnen wij ons eigen oorlogje. Opstelten heeft aangekondigd dat hij binnen een paar jaar de drugscriminaliteit met maar liefst 40 procent zal gaan verminderen - het soort luchtfietserij waarop hij zo langzamerhand het patent heeft.

De wietpas gaat de handel in cannabis weer ondergronds drijven en is daarmee een mooi steuntje in de rug voor elke drugscrimineel. Er is maar één grote bedreiging voor de internationale drugshandel, en dat is regulering en legalisering van de markt - een beetje slimme drugsbaas sponsort de War.

Kamerleden van VVD en CDA lieten in december al weten dat de wietpas 'de laatste kans' voor het gedoogbeleid is. Niet dat ze na de mislukking willen legaliseren. Hun streven is een drugsvrij Nederland - sommige mensen laden de verdenking op zich van een kwaadaardig soort domheid. Dat is niet zo erg, behalve wanneer ze over wetgeving gaan.

De War on Drugs is een fraai modern voorbeeld van wat de Amerikaanse historica Barbara Tuchman ooit omschreef als *The March of Folly*: de neiging van bestuurders om consequent en gedurende lange tijd de verkeerde beslissingen te nemen, hoewel er betere alternatieven beschikbaar zijn.

Alsof ze zwaar gedrogeerd zijn, als het ware.

**Het soort
luchtfietse-
rij waarop
Opstelten
het patent
heeft**